

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Kratek pogled na jug.

Sprememba ministerstva na Srbskem je silno razburila vse obrezane in neobrezane naše nasprotnike, katerim je Garašanin, ne vemo zakaj, tako silno na srce prirastel, da njegovega padca ne morejo preboleti. Ne briga jih, da je za njegove vlade državni dolg od 8 milijonov narastel na 300, da je prouzročil nesrečno bolgarsko-srbsko vojno, da je njegova vlada bila „vlada groze in strahu“, da je narod srbski privedel na kraj propada sebi pa napolnil žepo z žulji bednega prebivalstva, vse to ne vznemirja nemško-židovske vesti, pač pa na vse kriplje jadikujejo in si trosijo pepel na svoje lice-merske glave, kadar priobčimo v tej zadevi kako odkritosrčno besedo, ali kadar čujejo, da je Jovan Ristić vzel metlo v roke, da posnaži Garašaninov — Avgijev hlev.

Tak „Zeter“ in „Mordio!“ vzbudil se je te dni po Dunajskih in mažarskih listih, ko so zaznali, da je Ristić začel trebiti zloglasne prefekte izza Garašaninove dóbe, da namerava odstraniti vse podlo in podkupljivo osobje v sodnijskih in upravnih krogih. Zapored so ga napadali, kakor Herodeža zaradi umora otrok Betlehemskim. Da je pa ves ta krik in vik le sleparija, dokazuje jako dobro „Nova Ustavnost“, ki v tej zadevi piše:

„Na Srbskem raduje se danes ves svet, da je prešla dóba, ko so se pod zakonitosti krinko vršili največji zločini, ne da bi se bilo moglo koga pozvati na odgovor. Da bi se bil uradnik pozval pred sodni stol, trebalo je dovoljenja ministerstva in to se je le teško doseglo. Ne le da so uradniki uživali polno zaščito, se jim tudi ni zabranjevalo, da se mirne meščane še nadalje preganjali in mučili. Gorje meščanu, ki je pri ministru tožil! Niti za las na boljšem ni bil meščan nasproti starejšinam, ki so se od l. 1884. malokdaj volili, marveč jih je večinoma imenovala policija. Lahko se dá misliti, kakšni so bili ti ljudje, ki so imeli zaupanje Garašaninove policije, da so strahovali „nepokorni narod.“ Lahko je pojmiti, kako so te osebe, vzete iz izmečkov prebivalstva in odlikovane z dostojanstvom starejšin, vršile svoj posel. Zadostuje naj, da omenimo turško gospodarstvo nekega Koste Mijov-

vića, ki se je bahal, da bode za 200 cekinov tiral 200 volilcev na volište. Mnogim je tudi še znano, kako je v selu Planinici starejšina (kmet) nekega posestnika zaprl, ker je nekda njega (kmeta) razžalil. Ko je bil uboga para že nekaj časa zaprt, objavil je vaški paša, da ga je izpustil, a izza onega dne zaprtega posestnika nobeno oko ni več videlo. Rodbina preminulega ve samo toliko, da je „kmet“ naznanil, da ga je izpustil, a nihče tega ni videl in tudi v ječi ni bilo ni sledu ni tiru o njem. Revež zginil je brez sledu. — Skoro v vseh občinskih blagajnicah pokazali so se grozni nedostatki.

Navedeni slučajji so pristna slika, kako je bilo gospodarstvo za „naprednjaškega“ ministerstva, katero se ni ukoreninilo samo v višjih krogih, ampak se je tudi šopirilo v zadnji vaški pisarni. Zatega delj ima narod pravico, veseliti se, da vse to že spada v preteklost, kajti narod je stalno uverjen, da bode sedanja vlada z vso resnobo začela lečiti narodu in deželi prizadete rane in da bode po gozdih in po pisarnah iztrebila hajduke.

Nekoliko policijskih uradnikov, ki so bili vse drugo, samo to ne, kar bi morali biti in za kar so bili plačani, je že odpuščenih, tudi nekoliko starejšin zadela je ista osoda. Vsi so, kakor pravi pregovor, hoteli biti bolj rimski nego pa pež in narod je moral trpeti njih sebično strast.

Ta članek iz „Nove Ustavnosti“ priporoča se kot jako prikladno berilo vsem pobratimom Garašaninove vlade, da se prepričajo, s kakimi blaginjami je bivši ministerski predsednik bičal svoje nesrečne rojake.

Izpred nemškega praga.

Nečuvni uspehi na bojnem polji vzbudili so po vsej Nemčiji brezmejen šovinizem, ki jako kvarno upliva na vse kroge javnega življenja. Poleg vojaštva, ki nadaljuje tradicije zloglasnih „junkerov“, odlikujejo se osobito nemški dijaki po svojem posurovljenju, mej njimi pa poleg znanih buršev na nemškem vseučilišču v Pragi, posebno nemški velikošolci v „najbolj nemškem“ mestu, v Gradcu. Obnašanje rečenih velikošolcev presega že vse, za aka-

demike itak jako svobodne meje, dvoboji začeli so se mej njimi tako množiti, da je akademično oblastvo čutilo potrebo, resno poseči vmes.

Graški „rector magnificus“, vladni svetnik dr. Adolf Schauenstein, izdal je dne 2. julija svarilo nemškimi dijakom, v katerem obžaluje, da se je tekom tega leta število dvobojev mej nemškimi dijaki nerazmerno pomnožilo in da so se v tej zadevi prekoračili dijaški običaji, ki so na nemških vseučiliščih, žal, še ukoreninjeni.

Bilo v zadnji čas slučajev s prav resnimi nasledki, bilo je slučajev, ko ni bilo niti istinitega niti dozdevnega povoda za dvoboj, temveč se je le surova tepežateljnost, različno mnenje in različno stališče v političnih in socijalnih vprašanjih zmatrala za povod dvoboju.

„Akademičnemu senatu zdi se potrebno, opominjati akademično mladino, da je po našem kazenskem zakonu dvoboj in sicer tudi že poziv na dvoboj hudodelstvo, za katero so določene stroge kazni. A tudi za slučaje, ki ne spadajo pod kazenskega zakona ostrost, mora dijake resno svariti, naj bodo zopet zmerni in trezni in naj vendar že pnehajo v svojej strasti do dvobojev.“

Akademični senat pravi nadalje, da bi bila sramota za vseučilišče, ki ima biti mesto svobodnega duševnega gibanja, ko bi bilo vsakemu pretepalcu (raufbold) prosto, da bi svojih sodijakov nasprotna mnenja s sablo pobijal in tako delal terorizem, ki bi bil za posamičnega neznosen, za vseučilišča čast in prospeh pa odločno nevaren.

Tako posurovljenje mora se zaježiti in akademična oblastva bodo z vso ostrostjo in z vso silo disciplinarne oblasti postopala proti dijaškim dvobojem, nadejajoč se, da je bode akademična mladina pri tem podpirala, kar bode kakor posameznim dijakom, tako tudi vseučilišču na hasen.

Skrajni čas je že bil, da se je to svarilo izdalo, kajti dvoboji iz ničevih razlogov bili so v Gradcu že na dnevnem redu in sabla je odločevala, če sta se dva vročekrvna nemška velikošolca pri časi piva sporekla. Da bode pa svarilo imelo še več upliva, izključil je akademični senat jurista Hermanna Kienzl-a (sina prejšnjega župana) na štiri semestre, ker je družega dijaka pozval na dvoboj

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins poslovenil J. P.—ski.)

Drugi del.

Drugo poglavje.

(Dalje.)

„Oh, Ludovik!“ zaklical je bližnjemu znanemu slugi; „tu ni prav nič vode. Kozarec vode bi rad za gospico Beatrico.“

Sluga je vzel steklenico ter šel po vode. V teh trenutkih je mladenič popivanje pred seboj opazoval s kaj resnim obrazom, ki ni toli zaničevanja, tembolj skrbi in usmiljenje izražoval. Ko mu je sluga prinesel vode, hotel je iz sobe oditi. Sledili so mu trije izmej onih lehkomišljenih mladeničev ter v durih mej seboj si rekali: „Miroslav je stavil z mladim Novojočanom, kdo izmej njiju več šampanjca popije; Bloodgood bode pa razsodil. Miroslav je že dobil, Novojočan je že ves nor. Jaz čem le mater z vozom odpraviti, potem pa se povrnem, da tudi to glumo vidim.“ Isti trenutek za-

klical je Henrik v sobani: „Kje si, sluga? prinesi še malo vina!“

V naglici je jeden izmej mladeničev v vratih Bayarda toli močno sunil v roko, da je večino vode izlil Mabeli stoječi v predsobi na roko in na krilo. Naglo se je ozrl, da bi se opravičil, a besede so mu zamrle na ustnih, ko jo je izpoznal ter pogledal v obraz, ki je mučno nje stanje očitno izražoval. Obraz jej je bil blede kot smrt, brezbojne ustne krčevito sklenene, roke so pa oprijemale bližnji stebrič za klobuke. Globoko trpljenje izraženo v obližji in proseči, napol zmočeni pogledi morali so mu prebuditi srčno usmiljenje ž njo.

Nevedoma je nesrečna devotka tako nemo pogledala Bayarda, a ta ni bil mož, da bi ga njen pogled ne bil ganil. Če prav ni poznala razloga, vendar jo je njegov pogled tudi osrčil. Res je naglo mimo šel ter se z besedami nikakor ni opravičeval, da jej je roko z mrzlo vodo oblij; za to bila bi se mu skoro lahko zahvalila, kajti pri srci jej je bilo, kot bi jo bil medlevice otel.

Ko je brhki mladenič izročil vodo, urinil se je skozi stranske duri ter je trenutek pozneje stal tik prijatelja Bloodgooda v prostorni sobi poleg obednice, kjer je zadnji dal pletenico vina izložiti

ter je steklenico v roki ravno odmašiti nameraval. Kadar je šlo za resnico ali za človečnost, bal se Bayard nikdar ni niti graje, niti zaničevanja. Sedaj je prijatelju roko položil na ramo ter mu zaklical: „Karl!“

Mladi Bloodgood obrnivši se je zarudel ter postal ves zmočen, ko je srečal mirne očitajoče oči Bayarda, in je nekoliko v zadregi odvrnil: „Oh, Bayard! ti tukaj, kozarec vina — —“

„Ne, ne, Karl!“ nadaljeval je Bayard; „ti veš, da zarad tega ne prihajam sem. Pojdi“, pristavil je ljubeznjivo, „dovolj si že pokazal svojo gostoljubnost; Ljudvik naj odnese to vino; to je največja ljubav, katero lebko tem ljudem storiš.“

„Kaj še, neumnost!“ odvrnil je drugi, „Bayard dolžnost nam je, da skrbimo za veselje svojih gostov — —“

„Pa ne, da bi jih osramotili in ugonobili. Ta zarota, da bi se tujec osramotil, je nesramna ter se ne sme nadaljevati.“

„Sam je dal povod,“ odgovoril je Bloodgood smijoč. „Če kedo hoče narediti se norcem, pač to najbolje sam presodi, ker tudi sam vse trpi.“

„O ne, Karl! ti se motiš,“ odvrnil je Bayard resnobno. „Najbolj vsled tega trpi plemenita, krasna,

na sabljah, ohne Bandagen bis zur Abfuhr" samo zaradi tega, ker je dotičnik pristopil nekemu slavnostnemu odboru. Jurista A. Schneidera izključili so za jeden semester, medicinec Hannus Kandutsch pa je izključen na dva semestra.

Nemško-židovska glasila, ki tako rado trobijo v svet o slovenski surovosti, kadar se kje kmetski fantje spoprimejo, naj bi vendar o teh dogodkih v Gradci ne tiščala jezika za zobe, kujti surovost velikošolcev, ki se že toliko let likajo po šolskih klopih, na katere se tako pogostem sklicujejo kot na zastopnike nemške kulture, je vendar veliko ozbiljnaja in obžalovanja vrednejša, nego ona kmetskih fantov, ki mnogokrat neso imeli prilike, da bi se izobrazili. Nemško-židovska glasila naj vendar jedenkrat začno pometati tudi pred svojim pragom, kjer je poleg druge nesnage tudi po akademickem senatu konstatovano posurovljenje nemških dijakov na debelo nakupičeno.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 7. julija.

Levičarji obupujejo, da bi mogli vreči **sedanje ministerstvo** in zategadelj že premišljujejo, kako bi dobili Taaffea na svojo stran. Nek državni poslanec z leveice pisal je te dni v Monakovsko „Allg. Ztg.“ članek z naslovom: „Ein Wort an den Ministerpräsidenten Taaffe“, v katerem priporoča Taaffeu, da naj nikar več ne odjenja državno-zbornski večini. Ako ga bode nadlegovala s svojimi terjatvami, naj jo pa straši z razpustom državnega zbora, ravno tako naj postopa proti Čehom, ko bi se ne hoteli sporazumeti z Nemci. Večina se bode vladi rada udala, ker dobro vé, kakšen upliv ima v Avstriji vlada na volitve. Nadalje priporoča prenovljenje ministerstva. Finančni, pravosodni in poljedelski minister naj se zamené z osobami, ki zastopajo tradicije avstrijskega uradništva. Tako prenovljeno ministerstvo bi Nemci radi podpirali.

Nemški liberalni listi se pritožujejo, da vladni organi na **Českem** že agitujejo za kandidate gospodarske stranke za bodoče dopolnilne volitve za deželni zbor. Nam se dozdeva, da v tem ni dosti resnice. Sedanja vlada se še ni nikdar upala dosti energije pokazati proti levičarjem in ne verjamemo, da bi jo sedaj. K večjemu uradniki sedaj ne bodo več agitovali za levičarje. Dosedaj so bili liberalci vajeni, da so pri vsacih volitvah zanje agitovali c. kr. uradniki in ker letos, kakor se kaže, ne bodo več, se pa že pritožujejo, da vlada dela proti njim. Znabiti že slutijo, da bodo zgubili več mandatov in zategadelj že sedaj pišejo o vladnih agitacijah, da se bodo potem toliko lažje izgovarjali, da je le vladni terorizem kriv njih porazom.

Vnanje države.

Na kontrolnem shodu v Popoviči, kjer je bilo zbranih nad 2000 mož, navstal je boj mej pristaši raznih **srbskih** strank. Več osob je ubitih in ranjenih. Vlada je odredila strogo preiskavo. Tako poročajo nemški listi, ki pa najbrž stvar pretiravajo, da bi tako sedanjo srbsko vlado v inozemstvu spravili ob veljavo, češ, saj ne more vzdrževati reda.

Kakor se poroča iz Carigrada, bi bila Turčija zadovoljna z izvolitvijo princa Koburškega **bolgarskim** knezom. Porta je preverjena, da je izvolitev Koburžana jedino možna rešitev bolgarskega vprašanja in jo bode zategadelj potrdil sultan, pa tudi druge velevlasti. S časom jo utegne potrditi

celo Rusija. Ruski listi pa trdijo, da Rusija ne bode potrdila nobenega kneza, katerega bi volilo sedanje nezakonito sebranje, naj bi bil voljen tudi knez Mingrejski. — Aleko paša, ki je prišel na Dunaj, se je izjavil nekemu časnikarju, da mu bolgarske merodajne osebe nikdar neso ponudile bolgarske krone. Rusija bi pa z njegovo kandidaturo ne bila zadovoljna. Da se je sedaj sličalo veliko sebranje, da bi volilo kneza, tega on ne odobrava. Jako simpatično se je pa Aleko paša izrekel o Battenberžanu, ki je veliko bolj priljubljen v Bolgariji, kakor bi si kdo mislil. Rusi bi radi odstranili sedanjo bolgarsko vlado, regentstvo in sebranje, da bi potem vse po svoje organizovali. — V drugej seji sebranja je Kalčev prečital poročilo delegacije, ki lani pobodila evropske dvore. Poročilo konstantuje da narodi simpatizujejo za bolgarsko stvar in izreka posebno zahvalo Porti. Posebno z veseljem je večina pozdravila odstavek, ki naglašá, da se je dobil kandidat za bolgarski prestol. Ravno tako so odobraval naglasenje, da se ujemajo bolgarski, srbski in grški interesi. Opozicionalec Slavejkov je hudo kritikoval poročilo. Delegacija ni bila nikjer oficijalno vsprejeta in sploh ni dosegla nobenega uspeha. Kneza pa sedaj ne gre voliti, ker je obredno stanje. Ker je hudo grajal vlado, mu je predsednik odtegnil besedo. Pravosodni minister je Slavejkovu odgovarjal in trdil je, da so sedaj razmere Bolgarije za 80 odstotkov boljše, nego so bile v novembru. Sicer pa ni mogel ovreči Slavejkova trditve. Danes ima sebranje zopet sejo, da se posvetuje o volitvi kneza. Kneza bode pa najbrž volilo jutri.

Zaprli so v Rimu bivšega uradnika **italijanskega** ministerstva viteza Pietra Carducci-ja. Prodajal je na skrivnem visoke italijanske in inozemske rede po določenih tarifih. Ponarejal je dotična pisma s podpisom kralja in ministrov.

Francoska zbornica je sklenila upeljati triletno vojaško dolžnost.

Bavarski deželni zbor bode se v tem zasedanji posvetoval v tem, da se ustava tako premeni, da bode mogel regent postati kralj, ker ni upanja, da bi kralj ozdravel. Posvetovanja o tem bodo v obeh zbornicah tajna. Večina se bode najbrž izrekla za tako premembo ustave.

Član **afganske** mejne komisije polkovnik Ridgeway se je vrnil iz Londona v Peterburg. Komisija bo sedaj nadaljevala svoje delo.

Dopisi.

Iz Postojne 5. julija. [Izv. dop.] Tukajšnji „odbor za sprejem Čehov“ razpošilja naslednji poziv:

Tekom meseca avgusta t. l. obiščejo naši bratje Čehi slovenske dežele, osobito našo kronovino, v nji belo Ljubljano, prekrasno gorensko stran in Postojino, kjer si hočejo ogledati „Jamo“.

Naš slovenski običaj že je takošen, da smo proti vsakemu o nas pošteno mislečemu človeku — naj pride, od koder hoče — gostoljubni. Tembolj pa moramo pokazati svojo gostoljubnost in svoje veselje, če nas obiščejo Čehi, ki so Slovence, potujoče v zlato Prago, tako gostoljubno in prijazno sprejeli.

Da se sprejem v Postojini dostojno izvrši, osnoval se je pri zboru notranjskih domoljubov dne 26. junija t. l. v to odbor z načelnikom gosp. **Fridrikom Vičičem**, nadžupanom v Postojini. kateromu odboru se je mej drugim naročilo, da naj stopi v zvezo z vsemi slovenskimi društvi na

Karl,“ pristavil je z ljubeznjivim, pa vendar določnim glasom, „poznala sva se sem od otročjih let, skup hodila v šolo in skup počitnice preživela. Srčno sem se nadejal, da te bodem enkrat v svojej oddaljeni domovini pozdravil. A ti in jaz se danes ne moreva kot prijatelja ločiti in bodoča leta se kot prijatelja zopet videti, če me siliš misliti, da ti nič nista mari dober glas svojega bližnjega in mir njegove sestre.“

Nagovorjen mladenič je za trenotek pobesil glavo, igral se z mačkom v roki, zagnal ga potem na polico ter je z veliko odkritosrčnostjo prijel Bayardovo roko, potresel je toplu ter rekel: „Bayard, tvojega prijateljstva pač nečem izgubiti; bilo je največji blagoslov v mojem življenji. To ni prvič, da me varuješ velike neumnosti, če ne še hujske stvari.“ Pletenico s šampanjcem krepko potisnivši pod mizo oprijel se je svojega prijatelja. Skup sta šla v obednico, kjer sta se oba močno trudila razgnati skupino, ki je mlajšega Bloodgooda pričakovala.

„Ne, ne, prijatelj!“ rekel je skrbno z glavo majaje, „Vaughan je dosti pil. Boone, mislim, da se bi tvoje sestre rade od moje matere poslovile; Lander, kaj češ iti v knjižnico ter pogledati sliko mojega psa?“

Notranjskem in s posameznimi notranjskimi domoljubi.

Podpisani odbor torej uljudno prosi, da se vsako društvo in vsak posameznik trudi za to, da bode v sprejem Čehov v Postojini, kot središči Notranjske, kolikor mogoče sijajen.

V to svrhu bode treba se truditi posebno za to, da pridejo pozdravljat Čehi v Postojino notranjska slovenska društva, osobito naše čitalnice, bralna društva, požarne brambe i. t. d. in sicer, če le možno, in corpore in z zastavami (to z dovoljenjem slavnega c. kr. okrajnega glavarstva v Postojini oziroma v Logatci, za kar naj se uložé prošnje o pravem času), potem za to, da jih pride pozdravljat narod v kolikor možno velikem številu — in sicer ob lepem ali slabem vremenu.

Dan, kedaj dojdejo češki gostje v Postojino in natančnej program ni še znan, objavlil bode se pa v časnikih in posebej velemožem v vsakem kraju po podpisnem odboru, ki skrbi v Postojini za vsprejem v ožjem pomenu.

Znani pevci naprosili se bodejo k jedini vaji najbrže v dan prihoda Čehov s posebnimi povabili.

Kedor želi kaknega pojasnila, ali izvestja, naj se blagovoljno obrne na podpisani odbor.

Ob jednem se prosi, da izvolé posamezna društva o pravem času naznaniti podpisnemu odboru, se li gotovo udeležé vsprejema, ter li se zastavo in kolikem številu.

Iz Pulje 6. julija. [Izv. dop.] Nova stolpna oklopnica, „Kronprinz Erzherzog Rudolf“, ki se je danes spustila srečno v morje, zgrajena je od samega jekla. Ogromna ta ladija ima nad 100 za vodo nepredornih stanic (compartement), vzdržala se bode torej nad vodo, tudi ko bi jo vnanja sila močno poškodovala. Nova oklopnica, ki bode jako znatno pomnožila našo pomorsko vojno silo, je tip takozvanih „stolpnjač“ (Thurmschiffe), ima namreč na krovu, z jeklenimi ploščami pokritem, dva stolpa. Sprednji stolp bode imel dva Kruppova, nad 10 metrov dolga kanona (kaliber 30.5 centimetrov), zadnji stolp pa jeden tak kanon. Razen teh velikanskih pihalnikov, oborožena bode nova ladija s 6 kanoni, kaliber 12 centimetrov, dvema Uhacijevima kanonoma in z 11 brzostrelkami.

Oklop je 30.5 centimetrov debel in bode varoval glavne stroje pred projektili. Parnih strojev je na ladiji 37 in sesalke so toli ogromne, da iztrobajo v jedni uri 2000 ton vode. V očigled takim strojem in takemu orožju, se pač lahko reče, da je taka stolpnjača plavajoč stroj s plavajočimi kanoni.

Dimenzije stolpnjače Rudolf so naslednje: Dolgost 94.4 m., največja širokost 19.2 m., displacement (iztisnenje vode) 6867 ton. Oklopnica potaplja se spredaj 6.78, zadaj 7.92 m. globoko. Ako še dostavim, da so kanoni po 48.5 ton teški, da streljajo jeklene granate po 455 kg., da treba za jednokratno basanje 141 kg. smodnika in da tak strel vrže projektil 16 km. daleč, povedal sem vse glavne stvari.

Stolpnjača Rudolf preskrbljena je z vsemi najnovjšimi stroji, razsvetljena mehanično, sicer pa v vseh delih izborna izdelana. Glede velikosti se ne

nesrečna devotica, ki s krvavečim srcem pri durih stoji in ubozega brata obžaluje. Jaz nečem, da bi se nje ponosna glava morala ukloniti, ker se brat toli očitni neumnosti udaja. Jaz nečem molče gledati, da ne bi nje poniževanja, njega pa splošnega zaničevanja varoval.“

Veselo kričanje v bližnji sobi in nestrpni klic: „Kje je Bloodgood?“ sta pripravila dobrohotnega pa nekaj neodločnega mladeniča, da je razloge prijatelja zavrnil z besedami: „Ha, ha, Bayard! Devotica, kot vidim, je tebe pridobila ter se nadeja, da se bodeš ti za nje lehkomišljenega brata potegnul. A tega pač ne smeš pričakovati, da bi iz mene naredil takega Don Quixota; — kedo je odgovoren zarad svojih gostov?“

„Bloodgood!“ vskliknil je Bayard s prav razsrjenim glasom, „menim, da si močno odgovoren za svoje goste in tudi proti njim. Neumno je od tebe, da govoriš, da bi se jaz osebnó zanimal za gospico Vaughanovo ali njenega brata. Za nja se bi zanimal jaz, ki še besedice nisem spregovoril niti z njim niti z njo, in ki morda jutri ta kraj zapustim za toliko let, kolikor sem jih nekdam v hiši tvojega očeta prebil. A ona je gospa in kot gospa ima pravico do tvoje pozornosti, oni pa je človek in kot človek ima pravico do tvojega sočutja.“

Bayard je vsem onim, ko so ga hoteli poslušati, rekel, da se gospice kaj čudijo, kje so gospodje; na to ga je Bloodgood predstavil Henriku; polagoma se mu je posrečilo spraviti ga iz razhajajočega se kroga njegovih tovarišev v malo sobo, kjer so čaj pili. Moč ostrega očesa in odločne volje čestokrat umiri in brzda besneža ali pa hudo zver, tako se je nesrečni mladenič v svojej pijanosti brez upora udal voditeljstvu moža, ki je bil z besedami, primernim vedenjem in odločno voljo zadel hipno in popolno oblast nad njegovim razvnetim duhom. Z zmedenimi očmi in tresočo roko nesel je čašo s kavo k ustnom. Bayard se je nadejal, da ga bode kava nekaj razvedrila. Poslej ga je prijel pod pazduho ter šel na dvorišče, ki je krog in krog hiše držalo. Ko sta zapustila razsvetljeno sobano ter na hladno sapo prišla, bil je Henrik sprva nekoliko vznemirjen ter bi bil skoro ušel novemu znancu. A zadrževali so ga ali živi pogovor, ali odločno oko in krepka roka, kajti naglo je opustil svoj namen ter se ni nikar več opiral večji telesni in duševni sili svojega spremljevalca.

Razvnetá, tresočá se Mabel je vsa v skrbeh ves čas sledila Bayardu. Opazovala je njegov obraz, njegov gibanje, prvi trenotek je razumela njegove plemenite namere, videla je skrivnostno njegovo

more meriti z italijanskimi velikani „Dulio“, „Dandolo“, „Lepante“ ali angleškimi „Imexible“, a Angleži napravili so s svojimi velikanskimi oklopnici pred Aleksandrijo tako žalostne skušnje, da so veščaki že davno v tem jedini, da je baš tip, kakršna je stolpnjača Rudolf, najprikladnejši, ker združuje v sebi poleg velike sile, tudi primerno gibčnost, dočim so italijanski in angleški kolosi preokorni in nemajo pravega efekta.

S Krškega 6. julija. [Izv. dop.] Minole nedelje večer je bil za nas Krčani in tisto gospodo, ki je prišla k nam poslušat naše pridne godce in pevce, zares vesel večer. Akoravno nismo imeli časti, uživati svežega poletnega zraka na prostem vsled grdega vremena, smo vendar le bili zadovoljni z izvrstno muziko in lepim petjem. Dvorana Krškega bralnega društva je bila popolnem natlačena — tako, da marsikateri pozneje došli ni dobil prostora Godci in pevci — zlasti pa naš kontrabasist Šimen so mnogo trpeli, kajti vročina je bila neznosna. Toda bili so nekoliko odškodovani s tem, ker jih je občinstvo burno nadzdravljalo — s ploskanjem. No, nekaj je že! Točke koncerta (bilo jih je 10) so se druga za drugo igrale in pele tako izborno, kakor še nikoli poprej ne... Zdelo se nam je menda zato vse bolje, ker se muzika sploh v zaprtih prostorih bolj ubrano sliši. — Posebno se je odlikovala četvorica (citre, 2 gosli, viola in cello). „Pozdrav Gorenjski“ — valček, uglašbil na podlagi najlepših slovanskih narodnih pesnj. g. Viktor Parma, nam je neizmerno dopadal; isto tako Ipavčeva: „Danica“ z bariton solo. — Konečno naj še omenim toliko: „Kdor je prijatelj in ima veselje za umetno muziko, naj se pridno udeležuje veselic, ki jih prireja Krški godbeni klub in pevski zbor.“

Domače stvari.

— (Istrske deputacije pred cesarjem.) Deputacije iz Podgrada, na čelu jej g. Slavoj Jenko, iz Kastva, Buzeta, Pazina in iz še nekaterih slovanskih istrskih občin poklonile so se predčerašnjim cesarju v Pulji ter poleg izraza zveste udanosti izrekle tudi željo, da bi se ustanovila v Pazinu hrvaška, v Trstu pa slovenska gimnazija. Cesar je je prav milostno vsprejel in obljubil po možnosti ozirati se na njih želje.

— (Slavnost blagoslovljenja „Slavčeve“ zastave) je deželna vlada po predloženem vzporedu dovolila. Vnanja društva, ki bi se korporativno hotela udeležiti te slavnosti, morajo v ta namen dobiti dovoljenje dotične vlade.

— (Glas iz mej občinstva.) Piše se nam: Dobil sem vabilo, Ljubljanskega trgoveškega gremija v roke, katero seveda svoje ude le v jedino zveličalnej nemišnji vabi na shod. Kaj takega nesem pričakoval. Trgovci Ljubljanski! vzbudite se in bodite Slovenci ter terjajte svojemu jeziku pravo, katere mu po božjih in človeških pravicah pristuje. „Kdor zanemara se sam, podlaga je tujčevi peti.“

— (Čitalniška veselica), na društvenem vrto, koje program smo zadnjič naznanili, ima se vršiti le ob ugodnem vremenu. Ako bi utegnulo 9. dne t. m. vreme biti neugodno, bo veselica preložena na kak poznejši dan, ki bo o svojem času

moč in njegov uspeh ter se je napoleu nezrekljivega byzantske ojašnjavega srca, tolažila z gotovostjo, da sta brat in sama v vsakterem slučaju pod dobrim varstvom.

Razmerno lahko se je zopet umirila; pogovarjala se je s prijateljicami, ki so isti trenotek nje pozornost nase obračale, spremljala je je v sobo za gospe ter je znova igrala svojo ualogo v družbinem prizoru, ki je razen nje vsem bil poln radosti. Skozi okno je lahko razločevala dva visoka človeka, ki sta polagoma pod drevjem semtertja hodila. Kot bila bi straži na nevarnem kraju, napolnovala jo je nova nada, ko sta v srednih prestankih mimo nje očij korakala. Kolikor časa sta ostala, ostala je zakrita Henrikova slabost in sama se ni imela bati niti zadrege niti sramote. To prepričanje jo je umirilo za trenotek, dalje se pa ni upala misliti.

Bilo je že pozno. Nekaj gostov, ki so bili od daleč došli, je bilo že odšlo. Tudi ostali so se nekoliko pripravljali za odhod. Pri medli luni Mabel ni več razločevala obeh mladeničev pred hišo in znova sta jo mučila strah in negotovost. Kar se ozre ter zagleda Bayarda sredi sobe; a bil je brez Henrika ter se je na videz oziral, kot bi nekega iskal. H kratu jo je zagledal ter prek sobe gredoč jej se približal in jej na tistem rekel:

javno naznanjen. Pri tej priliki opozarjamo se jedenkrat na doberdelni namen, ki ga ima beseda, in izrekamo željo, da bi bila udeležba vsestranska in mnogobrojna.

— (Razstava ženskih ročnih del), ki se je včeraj otvorila v Rudolfinumu, ima prav mnogo in zanimivih predmetov. Slavno občinstvo opozarjamo, naj si ogleda to razstavo, katero bomo v prihodnji številki obširneje opisali.

— (Na Slatini) biva sedaj pet škofov. Ti so: prevzvišeni vladika Strossmayer, nadškof Goriški Zorn, titularna škofa Veszprémski in Sobotiški (Steinamanger) ter pravi (konsekrirani) škof Chartumski iz gorenjega Egipta, dr. Sogaro. Poslednji ima seboj svojega dvorskega kaplana, ki je ogljenočrn zamorec, Sudanec, letos m. maja je bil ordiniran ter je ob enem dr. teologije. V cerkvi sv. Križa pri Slatini je imel neko nedeljo slovesno peto mašo ta zamorec in ljudje so občudovali njegovo svetločno polt, kakor tudi njegovo lepo — petje.

— (Iz Šmartina pri Litiji) 7. julija: Za boleznijo davico je umrlo od nedelje do danes 5 otrok, vseh vkupe pa doslej 11 oseb. Pri tukajšnjem mesarji, Robavsu, so umrli od nedelje do danes 3 otroci. Bolnih otrok je še pet, mrličev od nedelje do danes je sedem.

— (Strele.) Iz Postojine se javlja: Dne 4. t. m. proti poldnevu je več prebivalcev iz Klenika na travniku „v Lokah“ seno nakladalo. Ob 1. uri usul se je dež in kmalu se je začelo tudi bliskati. Devetnajstletna Franja Povh vzame dežnik, pod katerega so spravili razen nje še njeni sestri Marija in Ivanka Povh, brat Josip Povh, 24 letni Anton Smrdu in mal deček. Jedva so bili pod dežnikom, kar udari strela vanj, raztrga dežnik in vrže vse na tla. Sosedje so brzo prihiteli na pomoč. Od strele zadeti so se kmalu začeli zavedati, le Marija Povh bila je dolgo omamljena. Naposled je tudi prišla k zavesti in bode baje popolnem okrevala, sestra Franja pa bode najbrže ob levo oko.

— (Umor v Koperskeje kaznilnici.) Piše se nam iz Kopra, da se je dogodil v nedeljo grozen zločin v tamošnji kaznilnici. Nek Vasilij Vasiljanovič, petdeset let star Dalmatinec, kaznovan je z dosmrtno ječo. Ker se je jako slabo vedel, ogibali so se ga celo drugi kaznenci. Zbolel je bil in premedili so ga v posebno celjo kaznilnične bolnice. Obiskal ga je v nedeljo načelnik bolnišnih postrežnikov, Jordan Kovač, brez orožja, zanašajoč se na svojo avtoriteto. Vasiljanovič začel se je z njim prepirati. Ko se je hotel ravno Kovač oddaliti mirno iz celje, plane kaznenc besen nanj in zabode mu oestro železo v prsi. Kovač se je zgrudil kličajoč na pomoč. Kaznenc hotel ga je baš v drugič zabosti, ko so prihiteli drugi stražarji na pomoč. Kaznenc so takoj zvezali in odveli v podzemeljsko ječo, Kovača pa oddali v bolnico. Malo nade je, da bi Kovač ozdravel, ker mu je Vasiljanovič bil 5 centimetrov globoko porinil železo mej 4. in 5. rebrom v prsi. Dognalo se je, da je Vasiljanovič bil pripravil bodalo iz železa, ki je služilo za pričvrščenje okna ter je isto zbrusil z velikim trudom in potrpljenjem z odlomki stekla.

„Gospica Vaughanova,“ rekel je kot bil bi gotov, da ga bode razumela, vaš brat je ravno kar ukazal zapreči. Če mi dovolite čast, bodem toli srečen, da vas h gostoljubni gospodarici spremljam, potem pa do voza.

Brez obotavljenja in brez odgovora oprijela se je ponujene roke. Precej tlačansko, kajti vedela je komaj kako, priporočila se je gospe Bloodgoodovi, ter je hitela tja gori po stopnjicah po plašč. Bayard jo je v prehodu počakal. A napravila se je toli naglo, da voza še ni bilo, ko sta do vežnega praga prišla. Tresla se je močno. Noč je bila mokra in mrzla. Ko je Bayard zapazil da se razburjenosti komaj po konci drži, prosil jo je, naj se za nekaj trenotkov povrne v hišo.

Stresla je z glavo, a govorila ni. Ko je videl, da se je vedno bolj tresla, razgrnil je ogrinjalo, katero je bila na roci s seboj prinesla, ter jo jo z njim ogrnil. Ko je to storil, padlo mu je nekaj gorečih solza na roko, nje pa po vsem životu prestrese trepetec, ki ni od mraza izviral. Ker je ni hotel zapustiti, in je bil vendar tudi zaradi Henrika v skrbeh, ponudil jej je še jedenkrat roko, ter jej nasvetoval, naj bi šla nekoliko proti hlevu, da bi videla, kaj je zamudo zakrivilo.

(Dalje prih.)

— (Gorenjo-Savinjska posojilnica v Mozirji) je od 1. januarja do 30. junija 1887. imela naslednje dohodke: vernena posojila 14.990 gld. 60 kr., obresti za posojila 6219 gld. 85 kr., izposojil 11.000 gld., hranilničnih ulog 29.998 gld. 47 kr., vrnenih upravnih stroškov 20 gld. 47 kr., vrnenih naprej plačanih obrestij 55 gld., preostanek v gotovini 7001 gld. 64 kr., skupaj 69.286 gld. 3 kr., izdatkov pa: posojila na dolžna pisma in menice 16.806 gld., vrnene obresti 4 gld. 65 kr., dividenda za 1886. leto 2.480 gld., vrnena izposojila 4000 gld., obresti na izposojila 527 gld. 54 kr., vrnene hranilne uloge 30.169 gld. 38 kr., obresti od ulog 1.245 gld. 66 kr., upravni stroški in davek 590 gld. 90 kr., prehodni znesek 227 gld. 35 kr., delež Celjske posojilnice 10 gld., skupaj 56.061 gld. 48 kr. Vsega prometa bilo je torej v prvem polletju 125.358 51 kr.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Trnovo 7. julija. Princ Ferdinand Sachsen Coburg Gotha jednoglasno knezom izvoljen.

Kopeczynce 7. julija. Cesarjevič zvečer semkaj dospel, od duhovščine in kmetskega prebivalstva naudušeno pozdravljen. Večerjal je v gradu grofice Baworowske in ob 7. uri zjutraj odpotoval.

Trnovo 7. julija. Sebranje v tajni seji jednoglasno Koburžana postavilo kandidatom. Volitev je danes. Ko bi velevlasti volitve ne pripoznale, bode sebranje brez ozira na član tretje Berolinske pogodbe proglasilo nezavisnost kneževine.

Pulj 6. julija. Cesar ogledal včeraj popoldne Lloydov parobrod „Imperator“, bil prisoten pri veselici, prirejani na krovu stražne ladije „Habsburg“ ter se odpeljal zvečer mej naudušenimi ovacijami mnogobrojnega občinstva. Vožnja po krasno razsvetljenem mestu se je zaradi plohe odpovedala. Cesar podaril je znatne vsote za družjem in uboge in izrekel zahvalo za srčni vsprejem in za vse patrijotične pojave.

Zug 6. julija. Nezgoda ima večji obseg, nego se je sprva mislilo. Popoldne ob 4. uri pogreznili sta se dve hiši v jezero, ob 3/4. uri pogreznilo se je drugih 35 hiš z nabrežja v jezero. Število mrtvih še ni dognano. Mnogo poslopij v predmestju prebivalci zapuščajo. Svet, ki se je pogreznil, meri okolu 8000 □metrov.

Razne vesti.

* (Lepa nagrada.) Iz verodostojnega vira se javlja, da je dr. Mackenzie za zdravljenje nemškega cesarjeviča dobil 1000 funtov šterlingov nagrade. Potovalni troški in zamuda časa so se mu posebej plačali.

* (Grozna nezgoda) dogodila se je dne 4. t. m. v Jaszbereny na Ogerskem. Kakor druga leta, bil je ondi tudi letos kurz za konjico, kategera se je letos udeleževalo 52 husarjev s primeranim številom podčastnikov. Poučeval je nadporočnik Szakacsy. Ko je v rečem dan Szakacsy na dvorišči vojašnice razlagal, kako rabi dinamit in so poslušalci stali v polukrogu okolu mize, na kateri je bila baterija dinamita, se je poslednja ali vsled vročine, ali iz kakega družega uzroka vnela. Vsled eksplozije bili so nadporočnik Szakacsy, nadzdravnik Koller in 7 husarjev takoj mrtvi, 10 husarjev je umrlo popoldne vsled groznih ran in 42 husarjev je tako hudo ranjenih, da je le malo upanja za njih življenje. Sila eksplozije bila je tolika, da je 40 korakov od baterije jahajočega husarja s konjem vred vrgla kvišku. Konj se je le malo poškodoval, husar pa je pal mrtev na tla.

Gospodom društvenikom „Pisateljskega društva“:

V nedeljo 10. julija t. l. praznuje slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“ blagoslovljenje društvene zastave. Povabljen je tudi „Pisateljsko društvo“ udeležiti se te lepe slavnosti. Gg. društveniki naj torej blagovolé priti v obilnem številu do 10. ure zjutraj v Čitalnico, od koder odidó zbrana društva ob 1/4.11. uri v cerkev sv. Jakoba. Po maši se vrši blagoslovljenje na sv. Jakoba trgu, ob 1. uri pa je banket v čitalniški restavraciji. Kdor se misli udeležiti banketa, naj se oglasi pri kustosu čitalniškem.

K obilni udeležbi pri slavnosti vabi gg. društvenike

odbor „Pisateljskega društva“.

Gg. „Sokol“!

Vsled odborovega sklepa udeležil se bode „Sokol“ pri „Slavčevij“ slavnosti korporativno z zastavo. Vabijo se vsi gg. udeležitelji, naj blagovolje zbirati se v polni društveni opravi v nedeljo dne 10. julija v tukajšnji čitalniški restavraciji ob 1/2 10. uri dopoldne, od koder odidó točno ob 1/4 11. uri vsa društva po sporedu, naznanjenem v vabilu „Slavca“.

ODBOR.

SLOVAN
prinaša v 13. številki naslednjo vsebino: I. *Zamejski*: Pomladansko listje. — II. Hanija. Poljski spisal H. Sienkiewicz. Prevel M. Vrnilež. — III. Ruske radikalne struje. Predavanja prof. dr. Frana Celestina v zagrebškem vojnem kazinu 26. marca 1886. I. — IV. Njekolko dumi za bl'garskata literatura. Ot Kitančeva. (Prenesel bolgarski izvornik v latinico in prevel na slovenski A. Bezenšek.) (Dalje.) — V. Potna črtica. — VI. Pogled po slovanskem svetu: 1. Slovenske dežele. — 2. Ostali slovanski svet. — 3. Književnost. — SLIKE: Ljubljana od severoiztočne strani. — Ljubljana od jugozapadne strani. — „SLOVAN“ velja za unanje naročnike za vse leto 5 gld., za polu leta 2 gld. 50 kr. in za četrt leta 1 gld. 25 kr.; za ljubljanske: za vse leto 4 gld. 60 kr., za polu leta 2 gld. 30 kr. in za četrt leta 1 gld. 15 kr.; za dijake pa: 3 gld. 60 kr.

Vse p. n. naročnike, ki so z naročnino zaostali, uljudno prosimo, da jo ponové, ker drugače jim bode list ustavljen.

Upravništvo „Slovenskega Naroda“.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192-74)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:

6. julija.

Pri **topolanskih**: Topolansky, Tirmann, Löwy, Weill, Weiss, Weckher z Dunaja. — Jaklič iz Trsta. — Zechner iz Brežic. — Bouvier dr. iz Gornjegograda. — Lavrič iz Nove Orlice. — Berger iz Zagreba. — Jenko iz Belgrada. — Kandler, Salom, Fiala, Margoni iz Trsta. — Schmidt z Reke. — Hlawaty, Paul iz Pulja. — Jelušič iz Kastva.
Pri **avstrijskih**: Lokančič, Braumüller, Maier, Falk, Herz z Dunaja. — Brsacik iz Gradca. — Piskerček, Kusolich iz Trsta.
Pri **južnem kolodvoru**: vitez Jauner z Dunaja. — Znidaršič iz Idrije. — Klemen iz Celja. — Petek iz Ljubljani.
Pri **avstrijskem cesarju**: Knifitz iz Beljaka. — Dobrin iz Loke. — Fingl iz Trsta. — Kovač iz Loža.
Pri **bavarskem dvoru**: Zimpermann iz Pern hofa. — Painer od Novestifte. — Hafner iz St. Petra. — Modic iz Novevasi.

Umrli so v Ljubljani:

5. junija: Tine Marternik, mestni ubožec, 89 let, Poljanska cesta št. 52, za starostjo.
6. junija: Antonija Sodnik, uradnega sluge hči, 7 let, Poljanska cesta št. 17, za vročinsko boleznijo.
V deželnej bolnici:
4. junija: Katarina Markič, kajzarca, 60 let, za jetiko.
5. junija: Aleksander Strzelba, bivši trgovec, 50 let, za blaznostjo.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
6. julija.	7. zjutraj	730.86 mm.	21.4° C	sl. vzh.	jas.	31-20mm.
	2. pop.	730.96 mm.	18.6° C	sl. zah.	dež.	
	9. zvečer	734.86 mm.	16.6° C	sl. zah.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 18.9°, za 0.1° nad normalom.

Dunajska borza

dne 7. julija t. l.

Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81.70	gld. 81.55
Srebrna renta	82.95	83
Zlata renta	113.15	113.2
5% marcna renta	96.80	96.90
Akcije narodne banke	889	89
Kreditne akcije	281.40	281
London	126.55	126.60
Srebro	10.03	10.03 1/2
Napol.	5.94	5.95
C kr. cekini	62.17 1/2	62.17 1/2
Nemške marke	250 gld.	130 gld. 50 kr
4% državne srečke iz l. 1854	100	163
Državne srečke iz l. 1864	101	30
Ogerska zlata renta 4%	87	90
Ogerska papirna renta 5%	105	50
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	100 gld.	117
Dunava reg. srečke 5%	125	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	100	177
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	10	18
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	120	104
Kreditne srečke	100 gld.	228
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	104
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	120	104

Poslano. (7-26)

GLAVNO SKLADIŠTE MATTONIJEVE GIESSHÜBLER
najčistije lužne KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujuče piče,
I kas izkušán lek proti trajnom kašlju plučevine I želodca bolesti grkljana I proti méhurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

120 hektolitrov belih vin 1886. leta

izvrstne kakovosti proda se po ceni. — Vpraša naj se pri najemništvu posestva Jurjevac, poštna in železniška postaja Lečenik na Hrvatskem. (48-3)

Prva mlekarska zadruga v Ljubljani

naznanja s tem, da je izročila razprodajanje

sira in surovega masla

po deželi Kranjski gospodu Viljemu Grum-u v Ljubljani.

Priporočamo g. V. Grum-a torej slavnemu občinstvu, katero naj se poslužuje domačega, gotovo jako dobrega blaga. (499-1)
Cenik je od zadruga določen in na razpolago.

Knjige: **Russland seit Aufhebung der Leibeigenschaft**
ima pisatelj še nekaj iztisov ter je ceno od 4 gld. znižal na 50 kr. in 10 kr. za poštnino. — Pošilja jo pisatelj: Dr. Fr. Celestin v Zagrebu. (490-2)

KMETOVALEC.

Gospodarski list s podobami.
Št. XII. tega najboljšega, največjega in najcenejšega slovenskega gospodarskega lista prinaša sledečo vsebino: Škropilnica za pokončevanje mršesov. — Poletno gnojenje sadnemu drevju. — Če obsekovanje gozdu škoduje. — Napenjanje goved. — Proti strupeni rosi. — Razne reči. — Gospodarske novice. — Vprašanja in odgovori. — Uradne vesti e. kr. kmetijske družbe. — Tržne cene. — Inserati.

„KMETOVALEC“ izhaja v Ljubljani po dvakrat na mesec na celi poli ter stane za celo leto 2 gld.; gg. učitelji in šolske knjižnice dobijo ga za polovico naročnine.
INSERATI, priobčeni v „KMETOVALECU“, imajo najboljši uspeh, kajti list je razširjen posebno po deželi, zlasti pa v premožnejših kmetijskih krogih. Zelo priporočljiv je „KMETOVALEC“ za objavljanja pri nakupu ali prodaji gospod. trških pridelkov, izdelkov ali potrebščin.

Vožni listi za vožnjo po železnici in po morji v **AMERIKO**
pri c kr. konc. Anchor Line,
Dunaj, I., Kolowratring 4.

!Gostilničarjem na deželi!
priporočam razen eksportnega piva **dvojak**
(jako krepko pivo)
(Doppelbier)
iz pivovarne bratov Koslerjev v steklenicah po 1/10 litra. (462-10)
Zahtevajo naj se ceniki.
A. Mayer-jeva zaloga v Ljubljani.

Tovarna za kostne pridelke in lim **Luckmann-a & Bamberg-a**
v Ljubljani
priporoča svoja zelo vspešno učinkujoča **umetna gnojiva, kostne moke in superfosfate**
po najnižjih cenah.
Na zahtevanje se vpošlje cenilnik in prospekt. (151-17)

Deželna **Rogaška slatina.** Uspešni lek za želodčne bolezni. Z vinom mešana prijetna hladilna pijača. (162-8)
Dobiva se pri g. Mih. Kastner-ji, kakor tudi pri gg.: Josipu Fabian-u, C. C. Holzer-ji, Peter Lassenik-u, J. Luckmann-u, Jan. Perlan-u, Jos. Schläffer-ji, Schussnigg-u & Weber-ji, Josipu Terdini v Ljubljani.
Tempeljski in Styria-vrelec.

BRATA EBERL
prodajata najboljšo in najcenejšo **oljnate barve, lake in firneže**
lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje **prstene in kemične barve in čopiče** ter vse v njihino stroko spadajoče blago. (87-115)
LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkvijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. šte. 4. LJUBLJANA.

V Zvezdi, v hiši „Matice Slovenske“ **MARIJA DRENIK.** v Zvezdi, v hiši „Matice Slovenske“.
Predtiskarija. (29-27)
Bogata zaloga ženskih ročnih del, začetih in izvršenih. Snovi za vezanje. Harlandaska preja.